

RUBRIEK LEVENDE WOORDEN

Zolang wij voor Jezus ijveren, over Hem spreken, er naar streven ons naar de wet van Zijn Woord te vernieuwen, zijn wij een dor land, misschien vol goede wil, maar onvruchtbaar.

Wanneer wij echter Hem gesteld hebben in de plaats van onze onvruchtbaarheid en niet meer op vernieuwing en verlossing van elders hopen, maar ons hart als een dor land Hem aanbieden, ontsluit Hij de grendels van Zijn Woord, zodat het van een muur verandert in een poort voor Zijn Geest, en is Hij in de gemeente en in Zijn kinderen tegenwoordig. Vernieuwing is het opgeven van de zelfwerkzaamheid en zelfstandigheid.

Twee wetten echter beheersen deze vernieuwing. De eerste luidt: Haar oorsprong ligt niet in onze hand. Wij kunnen niet afdwingen dat het regent. En de tweede wet luidt: Als Hij het dan laat regenen en het de regen van Zijn Geest is, maakt Hij ons niet zelfstandig, groot en rijk, vervult ons niet met gevoel en ontroering, maar maakt ons Hem onderhorig. Maar onderhorige van Jezus te zijn, betekent geen last, maar zaligheid. F.